

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:50
מוצאי שבת.....6:23
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ישעיה ס"ב-ס"ג
בבלי.....מועד קטן י"ז
ירושלמי.....בבא קמא ח'
תוספתא.....מכות א'
רמב"ם.....שגגות י"ג

שעה 11, גליון 22 (537)

פרשת משפטים, עברכים חודש אדר-א', כ"ז שבט, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

העכער פון א בהמה

מיט וואס איז א מענטש העכער און גרעסער פון א בהמה? דער מענטש איז א מעלה העכער ווייל ער איז "מדבר" - ער האט דעם פח הדיבור, ער קען רעדן. א מתנה מיט וואס אנדערע באשעפענישן זענען נישט באשאנקען געווארן. ווען דער מענטש איז באשאפן געווארן, זאגט דער פסוק (בראשית ב, ז) "ויהי האדם לנפש חיה" טייטשט דער תרגום "לרוח ממלא", עס איז באשאפן געווארן א גייער סארט באשעפעניש וואס קען רעדן.

אויב איז די גאנצע גרויסקייט פונעם מענטש טאקע דאס אז ער קען רעדן, דארף דער מענטש זען צו נוצן די טיייערע מתנה אויפ'ן ריכטיגן אופן. צו רעדן מיט'ן מויל נאר גוטע זאכן, צו נוצן די מויל צו לערנען און דאווענען און צו רעדן צום אייבערשטן, צו נוצן דעם מויל צו רעדן צו מענטשן און זיי מחזק זיין און שטארקן אז זיי זאלן אויך צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער מענטש כאפט נישט וואסערע כוחות ער האט אין זיין מויל, די געוואלדיגע גרויסע זאכן וואס ער קען אויפטון דורך זיין רעדן. דער מענטש קען צוקומען צו אלע גוטע זאכן אויף דער וועלט, און ער קען אויך ארויסהעלפן אנדערע מענטשן, און דאס אלעס בלויז מיט זיין מויל.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) אז יעדער מענטש האט א מנוחה אויף זיין פנים, יעדער האט זיבן ליכט אויף זיך, דאס זענען די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז לעכער, און די מויל. און דער ארבעט פונעם מענטש איז צו אנגינדען און צו הייליגן די זיבן ליכט, און דאן וועט זיין מוח אויפשניגען און עס וועט נאר ברענגען און טראכטן פונעם אייבערשטן שטענדיג.

מען דארף הייליגן די אויגן צו קוקן נאר אויף גוטע הייליגע זאכן און נישט חס ושלום אויף זאכן וואס מען טאר נישט, מען דארף הייליגן די אויערן צו הערן נאר גוטע ערליכע זאכן, זיך צוצוהערן צו וואס די צדיקים לערנען אונז, און נישט צו הערן זאכן וואס טויגן נישט, און אזוי ווייטער דארף מען הייליגן די נאז לעכער, דאס גייט ארויף אויף סבלנות, אז מען זאל האבן "אריכת אפים" און זיך <<<<<<

א גוט ווארט

אז דו ווערסט צעדרוקט פון טראכטן אז מען דארף געטן אויף יעדע זאך און דאס מאכט אז דו זאלסט בכלל נישט געטן, זאלסטו מאכן פון דעם אליינס א תפילה; בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט ווערן צעדרוקט, איך זאל נישט האבן קיין פרעשור פון תפילה והתבודדות; העלף מיר איך זאל האבן ישוב הדעת, איך זאל זיך קענען אויסשמועסן מיט דיר און וויסן ווי אזוי צו בעטן אויף יעדע זאך." (עצרת אמונה יתרו תשפ"ב)

א ווארט אויף די פרשה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם. אין די וואכנדיגע פרשה לערנען מיר איבער פילע הלכות פון פאסירונגען וואס קענען זיך מאכן צווישן איין מענטש און א צווייטן, אלע סארט אינטערעסאנטע זאכן וואס קענען זיך אפשפילן מיט א מענטש, ווען עפעס ווערט געשעדיגט אויף פארשידענע סארט אופנים, וואס איז דער רצון ה' צו טון ביי די אלע פעלער. פארנוואס מאכט דער אייבערשטער אזויפיל סארט זאכן זאלן אריבערגיין אויף א מענטש אין זיין לעבן? פארנוואס דארף מען האבן צוטון מיט אזויפיל מענטשן און אזויפיל זאכן?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ו) אויפ'ן פסוק (תהלים ס"ב, א') "ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו", עס איז א גרויסער חסד פונעם אייבערשטן אז ער באצאלט פאר א מענטש מדה כנגד מדה, ווייל אזוי קען דער מענטש פארשטיין און וויסן וואס ער דארף פאררעכטן, און אויף וואס ער דארף תשובה טון.

דערפאר ברענגט דער אייבערשטער אויפ'ן מענטש אלע סארט מצבים, ער גייט דורך פארשידענע שוועריקייטן אין לעבן, אלעס איז ספעציעל אויסגעשניטן און אויסגעשטעלט געווארן פאר דעם מענטש, און ווען א מענטש זעט זיך אין א שווערע מצב, דארף ער אריינטראכטן און זען פארנוואס דער אייבערשטער האט אים דארט אריינגעשטעלט, עס איז זיכער מדה כנגד מדה אויף עפעס וואס ער האט געטון, און אויב האט דער מענטש שכל, ער כאפט זיך באצייטונג אויף וואס ער דארף תשובה טון, קען ער אלעס גרינג פאררעכטן נאך אויף די וועלט, און אזוי זיך אויספארן ביטערע און שווערע שטראפן וואס ער קען חס ושלום לייזן אויף יעדע עבירה וואס ער האט געטון; אויב א מענטש פאררעכט נישט זיינע מעשים אויף די וועלט, וועט ער עס מוזן פאררעכטן שפעטער, נאכדעם וואס ער גייט אנוועק פון די וועלט, און צומאל וועט ער דארפן מגלגל ווערן און נאכאמאל אנאפקומען אויף דער וועלט צו פאררעכטן, וואס דאס איז גאר א שווערער ענין רחמנא ליצלן. דערפאר איז גוט זיך מתבונן צו זיין יעדעס מאל מען גייט דורך עפעס א צרה, צו זען פארנוואס דאס איז געקומען, אויב ער האט פוגם געווען אין עפעס וואס איז עגלי צו די צרה, און עס פאררעכטן און תשובה טון באצייטונג, און דעמאלט וועט די צרה און די סורים זיין א פפרה אויף אלע זיינע עבירות.

דער פסוק זאגט אין די וואכנדיגע והאלקים אנה לידו, דער אייבערשטער האט צוגעפירט אז איינער זאל הרגענען א צווייטן בשוגג רחמנא ליצלן; זאגט רש"י אז דער אייבערשטער האט עס נישט סתם אזוי צוגעפירט, עס מוז זיין אז ביינע מענטשן האבן עפעס פרייער שלעכטס געטון, סיי דער וואס האט געהרג'ט און סיי דער וואס איז געהרג'ט געווארן, און דער אייבערשטער פירט שוין צו אז עס זאל פאסירן וואס עס האט פאסירט, ווייל יעדע זאך האט א פונקטליכער חשבון פארנוואס עס האט אזוי געדארפט געשען.

דער בעל הטורים זאגט אויפ'ן פסוק ואלה המשפטים, דאס ווארט ואלה איז נוסריקון ויחייב אדם לזקור הדין, א מענטש דארף גוט אויספארשן יעדע מעשה, דאס איז נישט נאר געזאגט געווארן פאר דינים, נאר דאס גייט אויך אן ביי יעדן פשוטן מענטש; יעדע זאך וואס פאסירט צו אים, סיי וואס ער גייט דורך אין לעבן, דארף ער עס גוט אויספארשן, מאכן א חשבון הנפש פארנוואס דאס איז זיך אים געקומען, צי ער האט עפעס געזינדיגט, סיי בין אדם למקום און סיי בין אדם לחבירו, און אזוי וועט ער אלעס פאררעכטן נאך אויף די וועלט, און צוריק געבן זיין נשמה צום אייבערשטן ריינערהייט, נאך לאנגע געזונטע יארן.

(תוך החזל משפטים תשס"ה)

תורה ציעט ארויס פון אלע שלעכטס

געזיגט ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת יתרו, י"ט שבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד מיינע טייערע חברים, אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש, די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יהיו איך וויל ענק בעטן איר זאלט זיך שטארקן פונדאסניי מיט לימוד התורה. דער רבי האט אונז געגעבן א וועג צו לערנען תורה, מען זאל זאגן די ווערטער פון די תורה - אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט. קוקט אריין די ווערטער פון רבי'ן (שיחת ה'ר"ן, סימן טו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבר, לומר הדברים פסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט - זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בהחלת למודו שיצדקה להבין חכמה, ומחמת זה יקשה לו הרבה חכמה ולא יבין כלל. רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר פסדר בןריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער פסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין חכמה, יבין אחר כך, ואם ישארו איהו דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על פנתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל - איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאכה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויצפה ללמד הרבה, על ידי זה יצפה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

איך בעט אייך מיינע טייערע ליבע ברידער, מיר דארפן זיך באנייען מיט לימוד משניות, א תלמיד היכל הקודש איז נאר דער וואס זאגט פרקים משניות; משניות וואשט אפ אלע עבירות און עס שלעפט ארויס פון שאול תחתית.

מוהרא"ש זאגט, די שיחה פון פך ופך פון הייליגן רבי'ן מיינט לימוד משניות. דער רבי זאגט (שיחת ה'ר"ן, סימן טו): "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעבירות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן, און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העבירות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב תזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך" - וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

ווען דער רבי האט דאס געזאגט האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן (ת"י מוהר"ן, סימן תקע"ג): "צי תורה קען אויך העלפן אזא אייגעם וואס איז אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הבדית רחמנא לצלן?" האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס די כח פון תורה איז! תורה איז העכער פון אלעס!" אפילו א מענטש וואס פאלט געבעף אראפ אין די הארבע עבירות רחמנא לצלן, אויב דער מענטש וועט לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער ווערן אן ערליכער איד. מען דארף נישט פאסטן און מאכן סיגופים. מוהרא"ש ברענגט טויזנטער מאל די ווערטער וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ורש"ל ראש השנה, ד. ח. ח. ח.): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך צו לערנען די הייליגע תורה רעכנט אים דער אייבערשטער אזוי ווי ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

טייערע ליבע ברידער, קוקט נישט אויף אנדערע; ווערט נישט צעבראכן פון אנדערע און ווערט נישט מבבל פון אנדערע. מוהרא"ש זאגט, די עשרת הדברות שטייט בלשון יחיד (שמות כ. ב. א): "אנכי ה' אלקיך", איך בין דיין באשעפער, עס שטייט נישט "אלקיכם", ענקער באשעפער; "לא יהיה לך", עס זאל נישט זיין צו דיי, אלעס שטייט בלשון יחיד - צו דיי; דאס ווייזט אונז אז מען קען נאר מקבל זיין די תורה אויב מען נעמט די תורה פאר זיך, מען קוקט נישט אויף אנדערע. איך האב נאך אסאך צו שרייבן, אבער איך דארף אריינגיין צו די בחורים; זיי זענען אזוי צעבראכן, קיינער און די וועלט פארשטייט נישט קיין בחור; איך דארף גיין פאלענען, בלייבזשעט מיר געזונט. א פרייליכן ליכטיגן שבת.

(זעטו אמונה יתרו תשפ"ב)

נישט אויפגען ווען זאכן גייען נישט אזוי ווי מען האט געוואלט. און דערנאך קומט די מויל, צו רעדן נאר גוטע זאכן, צו רעדן צום אייבערשטן און צו לערנען און דאווענען, און די מויל איז די וויכטיגסטע פון אלעס און דאס איז די שליסל צו אלעס, מיט די מויל קען מען צוקומען צו אלע מדריגות.

ווייל ווען א מענטש הערט און זעט די גרויסקייט און די וויכטיגקייט פון היטן די אויגן, די אויערן, די נאז און מויל, קען ער ווערן צופאלן, עס איז טאקע זייער גוטע און וויכטיגע זאכן, אבער ווי אזוי איז מען זוכה דערצו?

ווען א איד ווייט אבער די גרויסע כח וואס ער האט אין זיין מויל, וועט ער נישט אויפהערן צו רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן איינמאל אין נאכאמאל ביז דער אייבערשטער וועט העלפן און מען וועט צוקומען צו אלעס וואס מען קען נאר צוקומען.

דער פסוק זאגט (במדבר ח. ב.) "אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" - אלע ליכט פון די מנורה דארפן זיין געבוין צו די מיטעלסטע. דארף מען לכאורה פארשטיין, אז די מיטעלסטע ליכט איז דאך געשטאנען אינמיטן גלייך, און די אנדערע זעקס זענען געווען געבוין צו אים, וואלט דאך געדארפט שטיין "יאירו ששת הנרות", נאר זעקס זענען געווען געבוין?

נאר דער תירוץ איז אז די זיבעטע ליכט איז קעגן די מויל, אלע זיבן ליכט וואס דער מענטש האט אויף זיין קאפ, די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די נאז לעכער און די מויל, אלע דארפן זיין געבוין צו די מויל, אלע דארפן זיי צוקומען צו די מויל, פאר די אלע זאכן דארף מען נאר בעטן דעם אייבערשטן. און אויף די מויל אליין דארף מען אויך אסאך בעטן אז מען זאל עס נוצן נאר צו גוטן, מען זאל נוצן די מויל נאר צו לערנען און דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן און צו רעדן צו אנדערע מענטשן, זיי אויך מחזק צו זיין צו דינען דעם אייבערשטן, און נישט ח"ו פארקערט צו רעדן נארשיקייטן און זאכן וואס מען טאר נישט. זעט מען פון דעם וואסערע געוואלדיגע כוחות עס ליגט אין די מויל פון א מענטש, וואס ווען מען נוצט דאס אויס ווי עס דארף צו זיין, קען מען דורך צוקומען צו די גרעסטע מדריגות.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב.) אז עס זענען דא פיר סארטן ווערטער וואס א מענטש קען רעדן, און מיט דעם אויסנוצן די מויל דאס בעסטע. די פיר סארטן זענען: "דיבור של תשובה", "דיבור של עשירות", "דיבור של מלכות", און "דיבור של צדקה". לאמיר דורכגיין די פיר סארטן דיבורים און זען ווי אזוי מיר קענען זיי נוצן.

דיבור של תשובה - א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן, און זיך אויפשמועסן מיט'ן אייבערשטן, אזוי ווי מען רעדט זיך דורך מיט א נאנטער פריינד. חז"ל זאגן (שמות רבה לח. ד.) אויפ'ן פסוק (הושע יד. א.) "קחו עמכם דברים ושבו אל ה'", אז דער אייבערשטער פארלאנגט נישט פון א מענטש נאר אז ער זאל רעדן צו אים. ווייל איינמאל דער מענטש וועט אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן און זיך אויסרעדן פאר אים, דאן וועט ער שוין אויטאמאטיש ווערן גוט און וואויל, ער וועט שוין באקומען אלע גוטע זאכן ברוחניות ונפשניות און ער וועט האבן אן ערליך און פרייליך לעבן.

דיבור של עשירות - א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן פאזיטיוו, צו קוקן אויף יעדע זאך מיט א גוטע אויג. שטענדיג צו זאגן אז אלעס גייט אים גוט ברוך ה', און נישט זיך זוכן אפצורעדן

=====

אויף די זאכן וואס גייען אים נישט גוט. די משנה זאגט אין אבות (פרק ד') "איזוהי עשיר השמח בחלקו" - אן עושר איז איינער וואס איז פרייליך מיט וואס ער האט. ווען א מענטש געדענקט און ווייסט אז דער אייבערשטער טוט נאר גוטס, יעדע זאך וואס פאסירט צו אים האט א פונקטליכער חשבון אז אזוי האט עס געדארפט זיין און נאר אזוי איז גוט פאר אים, דאן וועט ער נישט זיך זיך אפצורעדן, נאר ווען איינער וועט אים פֿרעגן וואס ער מאכט, וועט ער שטענדיג ענטפֿערן: "געלויבט איז דער אייבערשטער אז אלעס גייט מיר זייער גוט". און ווען א מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן מיט א ברייטקייט אז אלעס איז אים גוט, דאן וועט עס טאקע ווערן אזוי אז אלעס וועט אים זיין גוט.

דיבור של מלכות - דאס זענען די ווערטער וואס א איד דארף זאגן יעדן טאג, ער דארף דאווענען, ליינען קריאת שמע, לערנען תורה, און אזוי ווייטער די אלע מצוות וואס מען דארף זאגן מיט די מול. ווען א איד זאגט אסאך תורה און תפלה, ער געוואוינט צו זיין מול צו רעדן נאר גוטע זאכן, דאן ווערט זיין מול אזוי געהייליגט אז יעדער מענטש וואס הערט אים נאר רעדן, ווערט אויך נתעורר צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

דיבור של צדקה - די מול דארף מען אויך נוצן אויף צו טון דערמיט צדקה. צומאל קען מען טון אסאך מער און גרעסערע צדקות בלויז מיט'ן מול, אסאך מער פון וויפיל מען וואלט געקענט טון מיט געלט. ווען מען זעט ווי א צווייטער איד איז צובראכן, יענער גייט דורך שוועריקייטן; קען מען אמאל מיט איין גוט ווארען ראטעווען ממש יענעמ'ס לעבן. מיט געלט קען מען נישט אייביג העלפן א מענטש, נישט אייביג איז יענעמ'ס פראבלעם דאס געלט וואס פעלט אים, זייער אסאך מאל קען עס זיין אנדערע שוועריקייטן און פראבלעמען, און אפילו אויב יענעמ'ס פראבלעם איז טאקע יא אז עס פעלט אים געלט, האט מען דאך אבער נישט גענוג געלט צו קענען אויסצאלן יעדנ'ס חובות. אבער מיט עטליכע קליינע ווערטער וואס מען מאכט פרייליך א צווייטן, מען נעמט יענעם ארויס פון זיין ענגשאפט און צוקלאפטקייט, האט מען אים פיל מער געהאלפן ווי מען וואלט אים געגעבן אסאך געלט.

ווען א איד נוצט אויס זיין מול ווי עס דארף צו זיין, וועט ער האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט' ערך דיבור)

>>>> נייעס

געבן פאר נאך אידן טועם צו זיין פון דעם לויטערן קוואל פון הייליגן רבין. אינטערוויוס, איבער 200 גאר רייכע און אינטערעסאנטע אינטערוויוס מיט פילע אידן, איבער אלץ און אלעמען. לאנטש ברעיק, ווענטעליכע שמועסן זיך אויסצולופטערן, מיט א ברסלבע געשמאק. שיחות חברים, די חשובע חברים מקשיבים שמועסן זיך דורך און זענען זיך מחזק אינאיינעם.

דאס איז געדעקט א גרויס חלק פונעם לייך, בנוסף צו נאך פארשידנס וואס קומט צו כסדר צום לייך. עס קומען כסדר אריין פילע אנאק מעסעזשעס פון אידן וואס זייער לעבן איז אויפגעראכט געווארן א דאנק דעם טעלעפאן ליניע. פון די גאר ברייטע אויסוואל פון אויפיל אינטערעסאנטע אפטיילונגען אויפ'ן לייך, איז דא ענוג פאר יעדן איינעם צו טרעפן זיין ווינקל פון וואס ער האט די מערסטע הנאה, און וואס איז אים מחזק און געבט אים מוט צוריק צו קומען צום אייבערשטן אין אלע אומשטענדן. אויב האט איר נאכנישט אויספארברט דעם לייך, איז יעצט די צייט דאס צו טון, איר וועט זיך מחיה זיין מיט יעדע אויסוואל באזונדער, און האבן א געוואלדיגע ניצן דערפון אין אלע אספעקטן אין לעבן.

די נומערן צו רופן קול ברסלב פון אלע געגנטער קען מען זען יעדע וואך אין די קעסטלעך ביים סוף פונעם גליון. שמוען ותחי נפשכם!

שאלות ותשובות ברסלב

דארף מען מחנך זיין די קינדער, אדער נאר קוקן אויף די גוטע זאכן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ן תורה רפ"ב אז מ'דארף קוקן נאר אויף די גוטס פונעם צווייטן, און דאן וועט די שלעכטס שוין אוועקפאלן פון זיך אליין, מ'זאל בכלל נישט קוקן אויף די שלעכטס פון יענעם.

מיין שאלה איז ווי אזוי מ'קען דאס אויספירן אויף למעשה אין שטוב מיט די קינדער, למעשה דארף מען זיי דאך מחנך זיין אויף תיקון המדות, פשרות און צניעות און אזוי ווייטער, זאל מען זאגן אז מ'זאל גארנישט קוקן אויף די שלעכטס וואס זיי טוען, און נאר זיך מתבונן זיין אין די גוטס? איז דאס גענוג אז זיי וועלן שוין אליין ווערן גוט? אדער דארף מען זיי יא מעורר זיין זיך צו פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג? און אויב יא, ווי אזוי שטימט דאס מיט די דערמאנטע תורה?

י"ש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גור יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא א טעות וואס מענטשן מאכן, מענטשן מיינען אז מען האט צייט צו מחנך זיין די קינדער ווען זיי ווערן עלטער; דאס איז א טעות, חינוך הייבט זיך אן ווען די קינדער זענען קליין. עלטערן וואס געבן אכטונג אויף זייערע קינדער ווען זיי זענען נאך קליין, מען איז זיי מחנך צו לערנען און דאווענען און אויף קיום המצוות, די קינדער וועלן זיין ערליכע אידן. בפרט מיידלעך וואס זיי דארפן מער שמירה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנחויא נשא, א): אויפן פסוק (פסוקי ה' בברך ה' וישמרך, "ברךך בבנים", דער אייבערשטער וועט דיר פֿענטשן מיט קינדער, "וישמרך בבנות", און דיר אפהיטן מיט דיניע מיידלעך; ווייל מיידלעך דארפן האבן מער שמירה ווי זין; אויב מען געבט נישט אכטונג ווען זיי זענען קליין זיי זאלן גיין בפניעות וועט שפעטער זיין אביסעלע צו שפעט.

ביים הייליגן סאטמארער רבי זכותו יגן עלינו איז אמאל אריינגעקומען א קליינע מיידעלע מיט קורצע ערמל, ווען דער רבי האט דאס געזען האט ער געפֿרעגט: "וועמענס איז זי?" האט מען גערופן איינע פון די גבאים און דער רבי האט אים פֿארגעהאלטן: "ה'תקנן דו לאזט זיין מיידעלע גיין מיט קורצע ערמל? עס איז נישט קיין צניעות!" האט דער איד געענטפֿערט: "רבי, זי איז נאך אונטער דריי יאר", האט דער רבי געזאגט: "איך וויל נישט הערן קיין תירוצים, מען דארף אכטונג געבן אויף צניעות"; אויב מען געבט אכטונג אויף די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג, וואקסן די קינדער אויף ערליך, אבער אז מען לאזט די קינדער גיין ווי אזוי זיי גייען און מען זאגט זיי גארנישט, מען פארענטפֿערט זיך: "זיי זענען נאך יונג, וועט מען שפעטער גארנישט קענען טון.

קינדער דארף מען מחנך זיין און אויב מען איז זיי נישט מחנך וועלן זיי ארויסגיין לתרבות רעה, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משל יג, כד): "חושך שבתו שונא בנו, ואהבו שחרו מוסר" ווער עס האט ליב זיין קינד זאגט אים מוסר, און ווער עס זאגט נישט קיין מוסר איז א סימן אז ער האט פֿינט זיין קינד.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שמות בכה א, א): ווען א מענטש איז נישט מחנך זיין קינד וועט דאס קינד אראפגיין פון אידישן וועג. אזוי ווי מיר זענען ביי אברהם אבינו; ער האט געזען ווי ישמעאל קומט אהיים מיט א געטשקע און שפילט זיך מיט עבודה זרה'ס, אבער ער האט אים גארנישט געזאגט ווייל ער האט אים געשוניט, ביז ער האט אים געדארפט פארטרייבן פון שטוב פֿדי ער זאל נישט קאלע מען זיין ברודער יצחק. אזוי אויף איז געווען מיט עשו; עס שטייט אין די תורה (בראשית כה, כח): "ויצחק יצחק את עשו, כי ציד כפיו", יצחק האט ליב געהאט עשו און אים גארנישט געזאגט, צום סוף איז ער ארויס לתרבות רעה; זעט מען פון דעם, אז ווען א מענטש זאגט נישט קיין מוסר פאר זיינע קינדער ווען זיי זענען נאך יונג וועט ער חרטה האבן שפעטער.

עס איז כדאי דו זאלסט זאכקוקן די מדרש (פרשת שמות - בכה א, א; פנחויא א), וועסטו זען ווי חכמינו זכרונם לברכה רעכענען אויס נאך מעשיות. חז"ל דערציילן פון אכשלוס און זיין ברודער אדוניהו

<<<<<<

BriseCenter.com answers

וואס זייער טאטע דוד המלך האט זיי נישט געזאגט קיין מוסר און וואס עס איז צום סוף געשען מיט זיי. אָבער די קינדער וואס מען איז מחנך, זיי וואקסן אויס גרויסע צדיקים; אַכרָהם אבינו האט מחנך געווען יצחק, יצחק האט מחנך געווען יעקב און אזוי ווייטער, דורךדעם זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים, און מען האט געהאט פון זיי אסאך נחת.

זיי מיר מוחל אָבער איך פאַרשטיי נישט וואס דו פֿרעגסט; וואס האט איינס מיטן צווייטן, וואס האט חינוך הבנים מיט בן זיין לֶכַף זכות? פאַרקערט, אויב מען איז דן אַ צווייטן לֶכַף זכות, מען קוקט אים נישט אָן ווי אַ רֶשַׁע, דעמאלט קען מען יענעם צוריק פֿרענגען צום אייבערשטן. דאָס זאָגט דער רַבִּי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רב): "דע פֿי צַרִּיף לְדוֹן אַתְּ פֿל אָדָם לֶכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ מִי שְׁהוּא רֶשַׁע גָּמוּר, צַרִּיף לְחַפְּשׁ לְמַצָּא בוּ אִיזָה מַעַט טוֹב, שְׂבָאוֹתוֹ הַמַּעַט אֵינוֹ רֶשַׁע, וְעַל דִּי זֶה שְׂמוּצָא בוּ מַעַט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לֶכַף זְכוּת, עַל דִּי זֶה מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּאֶמֶת לֶכַף זְכוּת, וְיוֹכֵל לְהַשִּׁיבוּ בְּתַשׁוּבָה", אַז מַעַן קוֹקט גוֹט אִיף אַ צווייטן, מַעַן זוכט אֵין יעֲנֵם אַבִּיסל גוֹטס דוֹרְכֶדֶם קען מען יעֲנֵם צוריק פֿרענגען צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק (תהלים לז. ט): "יְעוֹד מַעַט וְאֵין רֶשַׁע, וְהַתְּבוֹנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְגוּ", אַז דו וועסט טרעפן אין אים 'עוד מעט וְאֵין רֶשַׁע' - אַבִּיסל גוֹטס וואס אין דעם פֿרט איז ער נישט קיין רֶשַׁע, דעמאלט: "וְהַתְּבוֹנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְגוּ, וְעוֹט עַר שׁוֹן נִישַׁט פֿלייבן ביי זיינע אַלטע מעשים, נאַר ער וועט זיך צוריק קען צום אייבערשטן.

די זעלבע זאך - זאָגט דער רַבִּי - איז מיט זיך אליינס; די סיבה פאַרנוואס אַ מענטש טוט שְׁלֵכְטע מעשים איז ווייל ער טראכט: 'איך בין דאך שוין סיי ווי אַ רֶשַׁע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן, אָבער אז מען טרעפט אין זיך אַבִּיסל גוֹטס, דעמאלט קען מען זיך שוין צוריק קערן צום אייבערשטן. דעריבער פאַרשטיי איך נישט וואס איז די סתירה פון חינוך און דן זיין לֶכַף זכות; פאַרקערט אז מען קוקט גוט אִיף די קינדער, מען האט רחמנות אִיף זיי, דעמאלט קען מען שייך רעדן צו זיי, דעמאלט קען מען זיי מערר זיין זיי זאלן לערנען און דאווענען און גיין אָנגעטון בפֿניעות וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאָלסט האָבן הצלחה אין אַלע ענינים.

(עצתו אמונה שמי"ב תשע"ח)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

צענדליגע טויזנטער אידן זענען זיך מחי' מיט "קול ברסלב"

די ליניעס פונעם טעלעפאן ליין "קול ברסלב" ווערן פארפלייצט טאג טעגליך מיט צענדליגע טויזנטער רופן פון איבער די גאנצע וועלט, פון אידן וועלכע ווילן שעפן חיזוק און עצות פון הייליגן רבי'ן. די פילע אפטיילונגען אויפ'ן ליין, די פילע דרשות, שיעורי תורה, שיעורי התחזקות, ניגונים, פערזענליכע געשיכטעס, מעשיות פון תפלה, און נאך פיל מער, זענען א קוואל פון לעבן פאר אזויפיל אידן וואס זוכן אביסל ליכטיגקייט און ווארעמקייט, זיך צו דערנענטערן צום אייבערשטן און צו מצליח זיין אין לעבן ברוחניות ובגשמיות.

ביים אריינרופן דעם ליין דרוקט מען 1 פאר אידיש, און דערנאך קען מען הערן אויף נומער 0 אלע פרישע זאכן וואס ווערן טעגליך ארויפגעלייגט אויפ'ן ליין.

נומער 1 - טעגליכע קורצע דברי חיזוק פאר'ן טאג. חיזוק יומי פונעם ראש ישיבה שליט"א און פון מוהרא"ש ז"ע, דאס איז די מערסט אויפגעכאפטע קנעפל אויפ'ן סיסטעם, נישט יעדער האט צייט צו הערן לאנגע שיעורים, אבער טויזנטער אידן זענען זיך מחי' מיט די צוויי דריי מינוט חיזוק, דאס געבט זיי די כוחות אנצוהויבן יעדן טאג מיט א פרישקייט.

אונטער נומער 1 געפונט זיך אויך די קנעפלעך אנצוקומען שנעל צו די לעצטיגע שיעורים, ווי אויך געפונט זיך דארט די אפטיילונג פון "ענני דיומא", וואו מ'קען הערן א גרויסע אויסוואל פון שיעורים, שמועסן, מעשיות, און נאך, איינגעטיילט לויט די ימים טובים און יומי דפגרא.

נומער 2, שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א. גאר א רייכע אויסוואל פון שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, איינגעטיילט לויט די יארן, טעגליכע און וועכנטליכע חיזוק שיעורים, מועדים וזמנים, שיעורים אין משניות, גמרא בבלי און ירושלמי, שיעורים אויף גאנץ נ"ך, משנה תורה להרמב"ם, פארגעלייטע בריוו, חיזוק קאלם, און נאך גאר פיל. די שיעורים האבן שוין אויפגעראכטן אזויפיל אידן איבער די גאנצע וועלט, וועלכע האבן דארט געפונען זייער סיפוק אין לעבן, א מהלך החיים מיט'ן אייבערשטן וואס איז געאייגנט פאר יעדן איינעם מקטן ועד גדול, אין אלע תחומים אין לעבן.

נומער 3, שיעורים פון מוהרא"ש ז"ע. א ריזיגער אויסוואל פון שיעורים פון מוהרא"ש ז"ע, איינגעטיילט אויף די פרשיות השבוע און מועדים וזמנים, א קוואל פון שפרודליגע וואסער וואס שטיילט דאס דארשט פון אידן הצמאים לדבר ה', די דיבורים זענען מחי' און מחזק אין אלע אומשטענדען.

נומער 4, פארשידענע שיעורים. וועכנטליכע שיעורים פון הרה"צ מוה"ר יצחק לעזער שליט"א, מיט וואס פילע אידן זענען זיך מחי' און מחזק. ווי אויך דער חינוך אפטיילונג, לענגערע און קורצע שיעורים אין חינוך, ווי אויך א מלמדים שטיבל, וואו מלמדים שמועסן זיך דורך מיט עצות און טיפס ווי אזוי זיך אפצוגעבן מיט די קינדער אויפ'ן ריכטיגן וועג, זיי אויפצובויען צו ווערן אמת'דיגע ערליכע אידן.

נומער 5, היכל נגינה. פילע הונדערטער הערליכע ניגונים אויף אידיש, ווארעמע און לעבעדיגע, נוסח און גראמען, מיט אדער אן מוזיק, צוגעפאסט פאר יעדנס געשמאק. ניגונים פון אמונה און תשובה, וואס הערן זיך אזוי געשמאק צום אויער, און רעדן צום הארץ פון יעדן איד, צוריק צו קומען צום אייבערשטן פון סיי וואו מ'געפונט זיך נאר. אויך קען מען דארט הערן פארגעזינגען דער נוסח ברסלב פון די תפילות ימים נוראים, ווי אויך מגילת אסתר, זיך צו קענען אויסלערנען ליינען די מגילה.

נומער 6, שיעורים ובלכתך בדרך. זייענדיג אונטערוועגס, קען מען נוצן דעם קנעפל מיטצוזאגן א גרויסער אויסוואל פון שיעורים כסדרן. ספר תהלים, ששה סדרי משנה, חומש, ב"ת נצחי - בבלי ירושלמי און תוספתא, תיקון הכללי, תפלת הדרך, פרשת המן. דער נומער ווערט כסדר אפדעטעט מיט פרישע שיעורים. פילע אידן באנוצן זיך מיט דעם קנעפל צו קענען לערנען זייערע שיעורים זייענדיג אויף די וועג און שטענן.

נומער 7, פאמיליע ווינקל. מעשיות פון תפלה, אידן דערציילן זייערע פערזענליכע געשיכטעס ווי אזוי זיי זענען געהאלפן געווארן דורכ'ן בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש אלעס וואס זיי האבן געדארפט. ספורי מעשיות, דער ראש ישיבה שליט"א דערציילט די מעשיות פון הייליגן רבי'ן, באגלייט מיט מוזיק, פון וואס די קינדער האבן גאר שטארק הנאה. ספורי צדיקים, א ריזן אויסוואל פון הונדערטער ספורי צדיקים דערציילט פאר קינדער דורך חשובע ערפארענע מלמדים. הפצה בליצן, פערזענליכע געשיכטעס וואס אידן דערציילן איבער זייערע מיטלעבענישן ביים טון הפצה, צו <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעו"ה נש צו שיקן צו אייך אהיים

בלייב פרייליך

דער קונץ איז צו בלייבן פרייליך אפילו ווען זאכן גייען נישט גלאטיג; ווי אזוי באווייזט מען דאס אבער?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 8, 1, 91

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יוסף חיים מזרחי הי"ו
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור החשוב אליעזר שלמה נ"ו

מו"ה שמשון הערש טייטלבוים הי"ו
צו די אפשערן פון זיין זון נחמן נתן נ"י למזל טוב

זייט מתמלל!

פאר ר' יצחק בן פייגלא
פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com